

Patricia Paay na maanden lange ziekenhuisopname:

Drie maanden lang leek PATRICIA PAAY van de aardbodem verdwenen. Op Instagram postte zij af en toe een fotootje, maar dat waren steeds oude beelden die de indruk moesten wekken dat er niets aan de hand was. In werkelijkheid vocht de zangeres in het ziekenhuis tegen een gevaarlijke bacterie die haar lichaam aanvat. Maar liefst drie operaties waren nodig om kerst thuis te kunnen vieren. Alhoewel: 'Ik ben niet ontslagen, maar gewoon zelf naar buiten gelopen.'

Door FRANK WAALS

Lees verder op de volgende pagina.

PRIVÉ
EXCLUSIEF

'Het was de hel'

Vervolg Patricia Paay

Ze heeft de zoveelste verhuizing in een paar jaar tijd achter de rug, maar als het aan **PATRICIA PAAY** (72) ligt, blijft ze deze keer zitten waar ze zit. 'Ik wil hier niet meer weg, ook niet tijdelijk zoals afgelopen drie maanden in het ziekenhuis of een zorg-hotel in Breda,' aldus de zangeres, die eerder dit jaar een bovenwoning in Rotterdam-Noord betrok. 'Och, wat ben ik blij weer thuis te zijn. Vlak voor de kerst stapte ik hier eindelijk weer binnen na precies drie maanden overgeleverd te zijn geweest aan dokters, fysiotherapeuten en ziekenhuisbedden.'

Hoe gaat het met je?

'Ik ben blij dat ik de kerstdagen lekker thuis kon doorbrengen. Daar heb ik sinds eind oktober naartoe gewerkt. Toen belandde ik in het ziekenhuis, nadat ik veel te lang was blijven doorlopen met pijn in mijn linkerbeen. Ik heb twee jaar geleden al eens een heupprothese in mijn rechterbeen laten plaatsen en dat proces verliep zo gemakkelijk en pijnloos, dat ik tegen de dokter zei: *Doe dat andere been ook maar meteen*. Ik heb als danseres en zangeres veel bewogen, opgetreden en daarmee veel van mijn lichaam gevraagd. Het is niet gek dat je botten dan een keer slijten. De tweede heupprothese zat er echter net goed en wel in, toen ik van de trap viel. Ik struikelde over een stel krukken die boven stonden en voor ik het wist lag ik beneden. Dat was het begin van alle ellende.'

Dus jij meteen naar het ziekenhuis rennen?

'Nee, joh. Ik heb tot twee jaar geleden nooit van mijn leven in een ziekenhuis gelegen. Zelfs toen ik eens een gebroken pols had, sloeg ik over. En als ik me ziek voel, dan laat ik het niet merken. Begin oktober bemerkte ik echter een gigantische bloeduitstorting over mijn complete linkerbovenbeen, waardoor ik toch maar eens polshoogte ben gaan nemen. De dokter kon me niet vertellen wat het was, maar prikte wel een gaatje in mijn been om er wat bloed uit te halen.'

En ondertussen bleef je maar doorwerken?

'Inderdaad. Acht afleveringen lang zat ik op één bil achter de desk bij

Met haar geliefde hondjes Zwabber en Lilly.

ROBIN UTRECHT

Ranking the Stars. Vanwege de pijn kon ik niet meer normaal zitten, maar ik heb er een hekel aan om te jammeren. Ik ga gewoon door. Thuis merkte ik echter steeds vaker dat ik bloed bleef verliezen. Waar ik ook zat of liep, overal lekte het. Op de grond, op de stoel, het hele huis lag vol met bloed. Opnieuw terug in het ziekenhuis bleek ik zo veel te hebben verloren, dat ik twee grote bloedzakken kreeg toegediend om het niveau weer op peil te brengen. Wat bleek: ik had een bacteriële infectie opgelopen - waarschijnlijk door de operatie van twee jaar geleden - die in al die tijd was gaan samenklonteren bij m'n heup en uitgroeide tot een abces. Schoonspoelen, wegsnijden en klaar is Kees, dachten de artsen. Ik bleef echter last houden, omdat dat spul die heup, zelfs al was het een kunstversie, bleef aanvreten en hij daardoor voortdurend uit de kom

In 'Ranking the Stars'.

Levensgevaarlijk dus.

'Wat dacht jij. Gelukkig is het dankzij antibiotica, die ik nog steeds slik, niet zover gekomen, maar die heup bleef een hoofdpijnossier. Gillend ben ik in mijn ziekenhuisbed door de gangen gesjeesd als hij er weer eens uit popte. Het was echt een verschrikking. Drie keer ben ik onder het mes gegaan en steeds weer gingen er nietjes in mijn been en er een paar dagen later weer uit. Ik kan je vertellen, daar word je niet bepaald mooier op. Ik had altijd prachtige benen, maar de tekenen van al deze ingrepen zijn inmiddels wel zichtbaar. Nee, de Playboy gaat niet meer lukken. Gelukkig hangt mijn eerste cover uit de jaren tachtig nog mooi in ons kantoor thuis. Ik ben er trots op en daarom mag ook iedereen 'm zien.'

Wat vond je het vervelendst aan die lange ziekenhuisopname?

'Het aan bed gekluisterd zijn, de voortdurende pijn en de morfine die ik verschillende keren kreeg toegediend om deze te stillen. Vreselijk. Ik word er altijd zo suf van en lig na afloop altijd helemaal te flippen. Ik krijg mijn gedachten dan niet meer op orde en als de dokter me aan bed uitlegt wat hij met me van plan is, krijg ik de helft niet mee. Ik ben van mezelf geen drinker, maar ik leek wel dronken.

Er was echter geen andere optie, want zonder die verdoving had ik die pijn niet getrokken. **DOKTER VAN DEN HOUT** heeft een veel te

'Gillend ben ik in mijn ziekenhuisbed door de gangen gesjeesd'

Drie maanden lag Patricia in het ziekenhuis.

Met haar echtgenoot Robbert Hinfelaar.

MARK YUJENS

grote joekel van een heup in mijn been geplaatst om maar te voorkomen dat ie nog een keer los-schiet. Ook plaatste hij er een soort kaartje achter met daar doorheen weer allemaal ijzerdraadjes. Een aardig bouw pakket dus. Ik voel het uiteraard zitten, want heupprotheses zijn niet zoals de natuur het bedoeld heeft. Vergelijk het met een cadeautje dat je uitpakt. Zodra het uit de doos is, krijg je het er nooit meer op exact dezelfde manier in terug.'

Was het makkelijk om in het ziekenhuis de controle uit handen te geven?

'Het was ontzettend moeilijk om me daaraan over te geven. Ik was er echt kapot van. Platliggen, niets kunnen doen en gewassen moeten worden door verpleegsters, ik schaamde me dood. Ik ben toch een BN'er, dus ik kreeg 'm nu alweer terug van sommige van die meiden: *'Ach, wat leuk. Mijn moeder heeft u twee jaar geleden ook nog gewassen.'* Wat moet je dan zeggen? Ik neem wel mijn petje af voor het geduld en de lieve zorg die ze me boden. Soms stonden ze 's middags naast mijn bed, 's avonds weer en bleken ze door te moeten tot de ochtend. Als je dan kijkt hoe weinig dat personeel betaald krijgt... niet te begrijpen. Die drie maanden in het ziekenhuis waren echt een hel, maar deze mensen hebben het wel een stukje lichter gemaakt. Het liefst zou ik ze allemaal heel stevig willen knuffelen, maar dat mag door corona helaas niet. Een medaille, dat verdienen die engeltjes.'

Is het aan je revalidatie daar te danken dat je nu weer thuis kunt zijn?

'Dat ook, maar uiteindelijk heb ik zelf besloten dat het genoeg was. Ik ben niet ontslagen, maar gewoon zelf naar buiten gelopen. Ineens waren ze me kwijt, haha. Dat moment was vlak voor de kerst. Ik kon het niet langer aanzien en wilde gewoon naar huis. Terug naar mijn man **ROBBERT (HINFELAAR, red.)** en mijn hondjes **ZWABBER** en **LILLY**, die 's avonds heerlijk bij ons op bed springen en naast ons in slaap vallen. Robbert had het helemaal gezellig gemaakt en kerstversiering opgehangen. Dat heeft hij van zijn ouders meegekregen. Hun huis in Rijkvorsel is in december altijd van voor tot achter behangen.

Lees verder op de volgende pagina.

In een fotomontage met Marilyn Monroe.

Vervolg Patricia Paay

Daar had ik ook weer zin in. Niet meer in dat ziekenhuisbed. Ik was er klaar mee.'

Je geduld was op...

'Ik heb sowieso weinig geduld voor dingen, maar voor de oefeningen met de fysio heb ik voor de verandering wel echt de tijd genomen. Je moet je voorstellen dat alle kracht uit mijn benen was en ik echt, als een klein kind, opnieuw moest leren lopen. Vergelijk het met een astronaut die uit de ruimte komt. Die heeft zijn benen ook over een langere periode niet gebruikt en moet dat ook opnieuw onder de knie krijgen. Stapje voor stapje en aan de hand van mijn therapeut lukte het me uiteindelijk om zelfstandig uit bed te komen en te staan. Ik maakte er direct een foto van en stuurde 'm trots naar Robbert. Thuis gebruik ik nu een rollator in de keuken, die is ook handig om spulletjes op te zetten, en op andere plekken een kruk. Ik hoop me zo snel mogelijk weer zonder hulpstukken en angst om te vallen te kunnen voortbewegen.'

Was het lastig om je moeder niet te kunnen zien?

'We hebben elke dag ge-Facetime, maar elkaar bezoeken ook natuurlijk niet. Ze is inmiddels 95 jaar en de kans om haar kwijt te raken is er natuurlijk altijd. Het is dan niet fijn om drie maanden lang niet dicht bij elkaar te kunnen zijn. Door corona moet ze vaak op haar kamer van de zorginstelling blijven en dat maakt haar eenzaam. Geen mensen zien is funest voor die oudjes. Je raakt daardoor ook uit de tijd. Ik ga zelf veel met jonge mensen om en sta daardoor nog helemaal in de maatschappij en

het leven van nu. Ik ga haar snel weer opzoeken. Robbert kwam wel regelmatig langs, met zo nu en dan een lekker bitterballetje, en ook mijn dochter **CHRISTINA** is geweest. Op kerstavond is ze, samen met haar vriend **KEVIN DE ROODE**, komen eten. Ik ben heel blij met mijn nieuwe schoonzoon. Hij maakt haar echt gelukkig. Dat zie ik in haar ogen.'

Is zij ook tevreden met hoe haar moeder er nu bij zit?

'Voor ons vorige appartement zou ze een moord doen en ook deze stek vindt ze helemaal leuk. Naast de tv hangt een groot portret van ons samen, jaren geleden geschilderd door een kunstenaar. Dat huis in Rotterdam-Zuid was ook mooi, maar de buitenomgeving totaal niet gezellig. Hier heb je een lange straat met allerlei leuke winkeltjes en voelt het een beetje als een dorpje in een stad. Daar hou ik van. Bovendien voelt het hier ook nog meer als een appartement dat bij mij past. Het vorige was wat stoerder en industriëler, met stenen muren en stalen balken. Onze huidige plek is wat huiselijker en hoewel Robbert er in het begin wel wat aan moest wennen, voelt ook hij zich hier nu helemaal op zijn gemak.'

Al bij binnenkomst speelt MARILYN MONROE een grote rol. Ze komt op verschillende plekken aan de muur terug.

'Er hangt zelfs een grote fotomontage van mij met haar. Gemaakt

'Ik vind het belangrijk om er nog leuk en gezond uit te blijven zien'

Patricia is trots op haar eerste Playboy-cover.

Dochter Christina met haar vriend Kevin.

PRIVÉ
EXCLUSIEF

door een fan die het mij cadeau gaf. Ik

vind huisvrouw zijn het leukste wat er is en in die hoedanigheid heb ik het zo leuk mogelijk ingericht. Marilyn Monroe mocht niet ontbreken, omdat zij in mijn ogen de ultieme vrouw is. En de mooiste bovendien. Wat ontzettend jammer dat ze niet langer heeft mogen leven. Zo geweldig als ze was als actrice, de manier waarop ze sprak, maar ook het eigenlijk totaal niet overtuigd zijn van zichzelf. Buiten beeld schijnt ze een stuk verlegener vrouw te zijn geweest dan die wulpse dame in haar films. **BRIGITTE BARDOT** staat op een

mooie tweede plek. Ook zij was prachtig, maar ze vond er in werkelijkheid ook geen moer aan. Aan de hele showbizz niet. Ze leefde op een gegeven moment in zo'n gekkenhuis, dat ze nergens meer kon lopen. Toen ze het zat was, trok ze zich terug met haar dieren en zonder nog iets aan zichzelf te doen. Respect.'

Jij neemt daar, gezien je stralende voorkomen, maar deels een voorbeeld aan.

'Ik vind het inderdaad wel belangrijk om er nog leuk en gezond uit te blijven zien. Daarom steek ik ook zo veel tijd in mijn nieuwe lijn La Paay Cosmetics. Daarnaast ben ik, net als Brigitte Bardot, minder gaan werken, maar ben ik dan weer niet helemaal gestopt.

Eén dag werken, twee dagen niet. Dat is de verdeling nu. Ook blijft mijn interesse breed, ik kijk alles. Van een talkshow tot een documentaire op National Geographic of een halfuurtje **Goede Tijden, Slechte Tijden**. Vlak voor mijn ziekenhuisopname stond ik zelfs nog door de kamer te dansen bij die lange dansmarathon van SBS 6. Ondanks de pijn. Kun je nagaan. Ik wil simpelweg blijven ondernemen en de krenten uit de pap halen. Moest ik nu niet revalideren, dan hadden Robbert en ik met de kerst in Londen gezeten. Lekker etalages kijken en genieten van een goed hotel. Dat voornemen staat voor het nieuwe jaar.'